

בקול רם

עלון אמב"י - ארגון מגמגמים בישראל (ע"ר)

לוח אירועים

08 מאי 2002

ערב עיון בנושא:
טיפול בגמגום אצל ילדים
מרצה: יעל לויט
קלינאית תקשורת (MA)
ממכון שמיעה ודבור בית חולים איכילוב
המפגש יתקיים ביום רביעי, 08 במאי
2002 בשעה 19:30, בבית לני"י, רח' המלך ג'ורג' 37 ת"א.

22 במאי 2002

ערב המוקדש ל:
שילוב צמחי מרפא עם מודעות דרך
תנועה - בשיטת פלדנקרייז
מרצה: עירית מימון
מורה לפלדנקרייז ומטפלת בצמחי-מרפא
ושמנים ארומטיים
הערב יתקיים ביום רביעי, 22 במאי 2002
בשעה 19:30, בבית לני"י, רח' המלך
ג'ורג' 37 ת"א.

עדכונים ביחס לאירועים של אמב"י ניתן
לקבל באתר:
www.ambi.org.il

והילד הזה הוא אני

לקראת ערב בנושא טפול בגמגום אצל ילדים

מאת: יעל לויט קלינאית תקשורת MA, מכון שמיעה ודבור בית חולים איכילוב.

אלה אפשר לגייס לטובת הטפול. אלו הם "משאבים טבעיים", ובעיני אלו הכלים הטיפוליים היעילים ביותר. יתרונם הגדול של משאבים אלה הוא זמינותם ואמינותם: אם ידע הילד לנצל את יכולותיו הוא – הם יהיו זמינים לו בכל עת, והוא יפתח את בטחונו בכישוריו ובעצמו.

אחד מהמשאבים החשובים העומדים לרשותו של ילד מגמגם הוא יכולות השטף הטבעיות שלו. נשמע כמו פרדוקס? אולי, אבל אפשר להסביר.

מה הם "המשאבים הטבעיים" העומדים לרשותו של ילד? איזו דרך תוביל אותו בשלום אל התודעה של הזולת? מה הוא הדבר שמניע אותו לדבר? איך ילד חווה גמגום? האם לילדים עם גמגום אין בכלל יכולת לדבר בשטף? אם כן – מתי היא מופיעה? מדוע דיבור שנרכש באמצעות טכניקה זה "לא אני"?

אני מזמינה אתכם, חברי אמב"י לבוא ולהשתתף בערב שיעסוק בעולמם של הילדים המגמגמים. אני מאמינה שהשתתפותכם תוכל לתרום רבות לנו המטפלים במסענו אל הבנה מעמיקה יותר של הנושא מתוך נגיעה גם במחוזות הילדות שלכם.

אני רוצה להזמין אתכם למפגש הבא של האגודה שיתקיים בתאריך 8 במאי 2002 ובו אדבר על ההתנסות שלי בטפול בילדים עם גמגום.

מתוך ההתנסות שלי למדתי שכל ילד הוא עולם בפני עצמו ושהתנאי הראשון בדרך שלי להגיש לו עזרה היא הבנה טובה ומעמיקה של עולמו. מדוע? משום שהדבור הוא בעיני בראש וראשונה כלי לביטוי עצמי: גשר המקשר בין עולמו הפנימי של הילד, לבין עולמם של הסובבים אותו. כרטיס הכניסה המביא את הילד אל תודעתו של האחר, ומאפשר לו להשאיר שם את רישומו. להיכנס לתודעתו של האחר ולהשאיר שם את רישומו באופן מלא, ברור ועשיר – זוהי משימה לא פשוטה לכל דובר. לילד מגמגם זוהי משימה כמעט בלתי אפשרית.

מסע טיפולי מוצלח יוצא לדרך מתוך עולמו הפנימי של הילד, ומסתיים כאשר הילד מצליח להגיע עם אוצרותיו – מגוון רעיונותיו והעושר של אישיותו – אל תודעתו של המאזין ולהפקידן שם בשלום. בעיני זוהי המטרה הטיפולית החשובה ביותר.

במהלך המסע אנחנו מגלים ביחד את הכוחות העומדים לרשותו: אני מאמינה שאצל כל ילד אפשר למצוא מאגר של כישורים, יכולות, וכוחות אישיים. את

לקראת ערב בנושא:

שילוב צמחי מרפא עם מודעות דרך תנועה - בשיטת פלדנקרייז

מאת: עירית מימון

מורה לפלדנקרייז, אחות מוסמכת עם רקע של טיפול נמרץ
מטפלת בצמחי-מרפא ושמנים ארומטיים

אתם ודאי שואלים: "היכן מסתתר שביל הזהב שלי, המוביל אל ההצלחה והשינוי הנכסף?" חיינו הנם בידינו אנו, ובידיו, הנהגתו ומרותו של החכם והעקשן - המוח.

כיצד נצליח להשפיע על מוחנו השתלטן לשנות את "התנהגותו הנלווה" ולסייע לנו לשפר את יכולתנו להתמודד עם קשיי הביטוי בדיבור? בואו לגלות את השבילים האישיים שלכם, ולהיחשף לרעיונות יצירתיים של שילוב צמחי-מרפא עם מודעות דרך תנועה - בשיטת פלדנקרייז.

מטרות אמב"י - ארגון מגמגמים בישראל

מאת: בני רביד - יו"ר

מבחינת אמב"י מותר לגמגם, זה בסדר לגמגם והגמגום הוא לגיטימי!! לכן למטרות הנוגדות או הפוסלות או את הגמגום אין מקום אצלנו.

יחד עם זה במסגרת השרות שאמב"י נותנת. ניתנת עזרה במציאת טיפול מתאים למי שמעוניין ומבקש עזרה כזו.

- לשפר את השרות והטיפול הניתן לאנשים מגמגמים בארץ.
- לעודד את מיטב הסטודנטים להשתלם בנושאי גמגום.

כפי שאתם רואים אין לאמב"י מטרות או חזון כל שהו בנוגע לגמגום, שתף הדיבור, תקשורת מילולית וכיוצ"ב. והדבר הוא לא במקרה.

לאחרונה עלה על הפרק נושא המטרות של אמב"י - ארגון מגמגמים בישראל (ע"ר). להבהרת הנושא, להלן המטרות כפי שנוסחו ברשיון העמותה שלנו:

- ליצור עולם המבין גמגום ואת האנשים המגמגמים.
- להעלות את מודעות הציבור לנושא הגמגום.
- לספק מסגרת תומכת לאנשים מגמגמים ומשפחותיהם.

הסרט אודות הילד המגמגם

מאת: חיים גולדנברג

הראשונה שמישהו מקשיב אליו בסבלנות, בהבנה ובאהבה. אני חושב שהסרט מעביר מסר מאד חשוב בצורה יוצאת מהכלל שיחס מנוכר זלזול ולעג כלפי אדם שקצת שונה מאחרים עלול להטביע את חותמו להרבה זמן, ודווקא סבלנות ואהבה הם התרופה, הם המרפא הייתי רוצה ואפילו מרגיש חובה להיות שליח ולהעביר את המסר שהסרט העביר במסגרות בתי ספר שבהם החברה של הילדים אכזרית ורומסת כל מי שיוצא דופן. אני כבר מציע עצמי לשליחות שכזאת.

הילד הדהדו במוחו כל חייו. הוא חש חריג ומסכן בשל היותו מגמגם, הביטחון העצמי שלו ירד וראיתי כיצד הוא מנסה להימנע ולהסתיר את הגמגום. הבחורה שהתאהבה בו ניפצה את הבעה, שברה את החומה שנוצרה בלבו על ידי כך שלא ויתרה עליו, היא הייתה איתו ולא צחקה. ברגעים של הקושי היא חיבקה אותו והעניקה לו חום, גם כאשר הוא נסוג לאחור והלך הצידה היא באה אחריו, חיבקה אותו וגילתה כלפיו חום אהבה וסבלנות. רק אז הוא השתחרר והצליח בקלות לומר את שמו, זו הייתה בעצם הפעם

כשראיתי את הסרט הנ"ל בפעם הראשונה אצל צביקה, גופי נעשה חידודים וחידודים ולבי נפעם מהתרגשות דמעות זלגו מעיני כשהבחורה שהכיר לא ויתרה ולא פסלה אותו בשל היותו מגמגם. היא התאהבה בו וקיבלה אותו בחום ובאהבה למרות הבעיה. מאז הפעם הראשונה צפיתי בסרט מספר פעמים והסרט מרגש ומצמרר אותי כל פעם מחדש. זהו בעצם סרט על ילד שגדל והתפתח בחברה שאינה מבינה מגמגום. הילדים בכיתה צחקו עליו כשהוא מנסה לומר את שמו, הצחקו וחוסר הסבלנות וההבנה וכן הנידוי שחוה

בקול רם - עלון ארגון המגמגמים בישראל (ע"ר) • גיליון 14 • מאי 2002

עריכה:	בני רביד	מען למכתבים:	ארגון אמב"י
עזרו בהפקה:	ברק דגן, יניב קדמי סימה הרמתי	המרכז הישראלי לעזרה עצמית בית לנ"י רח' המלך ג'ורג' 37 ת"א 61231	טל: 03-5037558
אתר:	http://www.ambi.org.il	דואר אלקטרוני:	ambi@newmail.co.il